

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

עקב

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 17:45

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתרים "דרשו" "לדעת" "קול הלשון"
וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ
© כל הזכויות שמורות למערכת
להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת עקב תשפ"ג

לפוצץ בלון לא מנופח

"וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן" [ז' י"ב]

ידוע מה שאומרים חז"ל: בכל פעם שמוזכרת המילה "והיה", אין "והיה" אלא לשון שמחה, והמילה "עקב" מורה על ענווה ושפלות, שנאמר: "עקב ענוה יראת ה'".

התורה באה ללמד אותנו כלל גדול לחיים: אם אתה רוצה שתהיה לך שמחה בחיים??? אם אתה רוצה להיות שמח??? מה המתכון??? אנשים נוסעים לכל העולם כדי לחפש את השמחה.

אומרת התורה: אתה לא צריך ללכת רחוק, יש לך את זה בהישג יד, המוצרים של המתכון לשמחה נמצאים בהישג יד, יש כאלה מתכונים שגם אם תרצה להכין אותם, בסוף אתה מגלה איזה מוצר שכדי להשיג אותו אתה צריך לטוס כמה שעות ואחר כך ללכת

כמה שעות ברגל... וגם שם לא בטוח שנשאר להם ממנו 😊 אתם מביאים מתכון, תרשמו מוצרים שאפשר להשיג במכולת השכונתית, וגם אם לא, לפחות שבסופר שנמצא בעיר יהיה אפשר להשיג אותם.

למתכון של "השמחה" יש לנו את כל המוצרים בהישג יד ומה הם המוצרים????

להבנת הענין, מסופר: על אדם שבא לרב והתלונן: שמיד כאשר הוא בא לבית הכנסת כולם דורכים עליו... והוא לא מסוגל, מה הרב מציע לו????

ענה לו הרב תשובה, אחת התשובות החזקות של האלף האחרון: אם דורכים עליך בכל מקום, כנראה שכבודו תופס את כל שטח בית הכנסת... 😊 חזק!!!! אם אתה מרגיש מעצמך אָבוּ יוֹיוּ שאין עליך, ואתה האיש המיוחד בתבל... ואם לא אתה,

היא מביאה לא היה מתניע, כמו שאומרים העולם: אם האדם עף על עצמו, וכל היום טופח לעצמו על השכם, שלא יתפלא אם הוא מקבל כאבי גב מרוב

הטפיחות שהוא טופח לעצמו 😊

ובנינו, לא צריך לפתוח אנציקלופדיה כדי להבין על איזה אנשים אני מדבר, אלו אנשים שנמצאים איתנו ביום יום, אתה יכול לשמוע אותו רוטן על כך שלא הודיעו לו ראשון... על כך שלא התייעצו איתו לפני... ובכלל למה אלי באים רק בסוף???

ובכל פעם שקראו לו, ולא הקדימו את המילים "הרב הגאון מעוז ומגדול, חכו ממתקים וכולו מחמדים צנצנת המן נטע נאמן" אז הוא נפגע, הלו!!! מה קרה?? תנשום עמוק!!! תשתה כוס מים קרים, ותירגע!!! מה קרה?? גם אם לא אמרו לך את כל השבחים האלה, אף אחד לא רצה לפגוע בך, אף אחד לא התכוון להקניט אותך או לדרוך עליך.

מי שישמע, כאילו איזה נשיא אונגדה... שצריך לבוא אליו ראשון, ואם לא, אחת דתו להמית.

פעם ניסיתם לפוצץ בלון לא נפוח?????

כל פעם, שאותו אדם גאווותן, שעף על עצמו, מגיע לאיזה אירוע, חתונה או בר מצוה, אם לא הושיבו אותו במזרח, אם לא נתנו לו "ברכה שביעית" בחופה, הוא כבר מתנפח... מה זאת אומרת?! אני הכי חשוב פה!!! למה לא נתנו לי?!

מי שניסה כנראה שגם הוא זכאי לקצבה מביטוח לאומי 😊.

כמובן, שאנחנו מבינים שאי אפשר לפוצץ בלון לא מנופח, רק בלון מנופח שייך לפוצץ אותו.

ה"מוגבלות" הזו, שאני חושב שאפשר גם לקבל עליה קצבה מביטוח לאומי 😊, זו מוגבלות לכל דבר ועניין,

שימו לב היטב!!! שימו לב למילים!!! רק מי שמנופח, רק מי שמרגיש מעצמו

5 דקות ללא השגחה = חצי

שנה שיקום!!!

"וְזָכַרְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא
הַפִּתְּחָן לְךָ פֶּתַח לְעֵשׂוֹת תִּיל" [חי"ח]

התרגום אונקלוס אומר: שתזכור שמי
שנתן לך עצה לקנות נכסים זה בורא
עולם ולא בחוכמתך ושכלך...

ה"אור החיים" הקדוש זיע"א אומר:
כל אדם צריך לשים לבו, שכל מה
שיש לו זה מבורא עולם, ולא בגלל
שהוא איש חכם או נבון.

טבע האדם הוא למשוך את כל
ההצלחות אליו, ואם הוא הצליח זה
בגלל שהוא ידע איפה להשקיע, ואם
הוא נפל זה לא קשור אליו... אלא
פשוט בורא עולם החליט כך.

ויש שרומזים על כך את הפסוק
ב"מגילת רות" "אָנִי מְלֵאָה הַלְבָּתִּי
וְרִיקָם הִשִּׁיבֵנִי" [א' כ"א] אני, כל מה
שקשור אלי זה "מלאה הלכתי"
כשיש הצלחה זה אני, אבל אם יש
"ריקם" אז זה כבר לא קשור אלי,
אלא זה "השיבני ה'".

כל יכול, רק אדם כזה כל דקירה קטנה
מפוצצת אותו ומכעיסה אותו, כל דבר
קטן יכול להעלות לו את הדם לראש...

אבל מי שלא מרגיש מעצמו מנופח, מי
שמרגיש שהוא אדם רגיל, וגם אם יש
דבר שהוא מצליח בו, זה לא הוא,
אלא זה הכל מבורא עולם!!! ורק הוא
זה שמחליט למי ללחוץ על ה"פליי",
אז אותו אדם, אי אפשר לפוצץ אותו
ולחכעיסו, כי הוא לא יתפוצץ משום
דבר.

מי שלוקח את הרעיון הזה לחיים,
יראה שהוא יכול להביא לעצמו הרבה
שמחה, וזה מה שהתורה אומרת:
"וזהיה" לשון שמחה, תדע לך, אם
אתה רוצה להגיע לשמחה? "עקב"
תשפיל עצמך, כמו שאומר הרמב"ן
באיגרת: "השפל עצמך וינשאך
המקום", אז אל תתרגש מכל מילה
שאמרו לך, או מאיזה כבוד שלא
כיבדו אותך.

אמר לו השותף הצדיק: תגיד בעזרת
השם!!!

אמר לו: מה בעזרת השם, על מה???
מי שישמע, מה אני צריך לעשות פה,
כאילו אני בונה איזה "אטום"... כולה
לסגור את הדלת של הבית, לרדת
במדרגות, ותוך חמש דקות אני אצלך,
גם בלי עזרת ה' [עפרא לפומיה]
השותף שלו אמר לו: אם בורא עולם
לא רוצה, זה יכול להיות הרבה יותר
זמן... ואני, חשוב לי שתבוא מהר, לכן
אני אשמח אם תאמר את זה, אבל אני
לא אריב אתך על זה.

השותף השני התעקש שבפעולה כזו
קטנה לא צריך לומר "בעזרת השם",
בזו שלא צריך עזרה על כזה דבר
פעוּט...

הקטע הבא, לא לבעלי לב חלש! 😊.

אותו שותף נעל את הבית והתחיל
לרדת במדרגות כשצורך המפתחות
נמצא ביד שלו, ותוך כדי הירידה
במדרגות, בחוסר שימת לב, נפל לו
צורך המפתחות במדרגות ליד המקלט.

הוא ירד לשם, וגילה שממש חשוך
שם, טוב, לא נורא, הוא יעלה לבית

והאמת, שזה בדיוק הפוך, אם אדם
מצליח, זה רצון בורא עולם, ואם אדם
מפסיד זה בגלל החטאים והעוונות
שלו... ועל זה יש שדורשים את הפסוק
"רק הוא, מְכַסֵּם" [דברים ל"ב מ"ז].

האפשרות היחידה להתמודד מול
ההרגשה של "כוחי ועוצם ידי עשה לי
את החיל הזה" זה אך ורק על ידי
שהאדם מרגיל את לשונו בכל דבר
ועניין לומר את המילים: "אם ירצה
השם", "בעזרת השם", ורק מילים
אלו יתנו לנו להפנים, שאם לא בורא
עולם שמניע אותנו, לא היינו מניעים
כלל... וגם כבלים לא היו עוזרים 😊.

שני שותפים שניהלו עסק ביחד, הם
היו שונים אחד מהשני בתכלית, בעוד
שאחד היה שומר תורה ומצוות, אדם
מאמין, אדם שחי עם בורא עולם על
כל צעד ושעל, השני היה כמו
שאזכירם "מְשַׁמְד" בְּלֹא וְנֶאֱלָו [בלי
כלום] היום נתנו לזה שם "אתאיסט".

באחד הבקרים, התקשר השותף
הצדיק לשותף השני ואמר לו: תשמע,
אני צריך אותך דחוף שתבוא לעסק,
אמר לו עוד חמש דקות אני אצלך...

בלהבות!!! השכנים ששמעו את הצעקות שלו יצאו, וכשראו את מצבו שהוא בוער, התקשרו למכבי אש, שעד שהגיע כבר הוא הספיק לקבל כויות בכל חלקי גופו...

כמוכן שפינו אותו לבית החולים במצב ממש לא טוב, הוא שהה בבית החולים במשך קרוב לחצי שנה.

מתברר, שגם על פעולה כזו פשוטה, חייב שהכל יהיה בעזרת השם!!! ואם לא מכניסים גם על דבר כזה פשוט "בעזרת השם" רק השם יודע כמה שכל דבר קטן עלול להסתבך...

מסופר: על ה"חפץ חיים" זצ"ל, שיום אחד לאחר התפילה, הוא דפק על הבימה ואמר שהוא מתכוון לעלות לארץ ישראל בימים הקרובים.

אשתו חלתה והכל השתנה, ולבסוף הוא לא עלה לארץ ישראל, והוא אמר: שהסיבה לכך שזה לא יצא לפועל, כיון שהוא לא אמר "אם ירצה השם" בגלל שהוא לא אמר "בעזרת השם", אז לא היתה לו סייעתא דשמיא, וכשאינן סייעתא דשמיא, המצב כמו שאומרים "על הפנים..."

ויביא גפרורים וידליק כדי למצוא את צרור המפתחות.

הוא עלה לבית, ואז הוא מגלה שגם מפתחות לבית אין לו... כי הם היו בתוך הצרור הזה.

הוא דפק אצל אחד השכנים, וביקש אם אפשר גפרורים, אני חייב לחפש מפתחות שנפלו לי ליד המקלט וחשוד שם.

הוא ירד שוב עם הגפרורים של השכן, כשכל הסדיאערים [הבלגן] הזה לקח כבר יותר מחמש דקות...

הוא הגיע לקומת המקלט, והדליק גפרור אחד, אך מה יעזור גפרור אחד?! הוא לקח כמה גפרורים והדליק אותם ביחד, והתחיל לחפש את צרור המפתחות שלו, שהיו שם גם המפתחות של הרכב, גם של הבית וגם של העבודה.

איך שהוא הדליק את כל הגפרורים, נהיה לו להבה טובה, אבל בחוסר שימת לב, גפרור אחד נפל לו, וחומר דליק שהיה מונח שם, הגיב במהירות לגפרור... ותוך רגע, הוא היה מוקף

נותן פחות ומקבל יותר

"וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוּן אֶת הַמְּשֻׁפָּטִים
הָאֵלֶּה וְשָׁמְרָתֶם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית
וְאֵת הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם:
וְאֵתֶיךָ וּבְרַכְךָ וְכוּ" [ז' י"ב-י"ג]

מי שמתבונן, רואה דבר מעניין, הפסוק מתחיל בלשון רבים "תשמעון, ושמרתם ועשיתם" ובהמשך הפסוק, וכן בפסוקים שאחריו, כאשר הוא מדבר על השכר שנקבל משמירת המצוות, הוא אומר בלשון יחיד, למה כאשר מדברים על השכר, התורה עברה ללשון יחיד????

תשמעו פשט של הרב פרוינדליך זצ"ל, שמי שיודע אותו לא הולך להגיש הנחה בארנונה 😊 כיון שהוא מייקון...

ונקדים בסיפור שקרה לפני עשרות שנים: היו שני יהודים בירושלים שנתנו כמויות של צדקה, וכחלק מהפרויקטים שהם הרימו, הם בנו בנייני מגורים שיהיו לעניי ירושלים, או שישכירו

אותם, וכל הכסף של השכירות יהיה מיועד למטרות צדקה וחסד לבני ירושלים, ליהודי אחד קראו "ברוידא" שבנה בשכונת "נחלאות" את "בתי ברוידא", וליהודי השני קראו "ויטנברג" והוא בנה את "בתי ויטנברג" בסוף שכונת מאה שערים, לבנות בניינים ולתרום אותם לצדקה, גם היום קשה למצוא, וכמובן זה חוץ מכמויות הצדקה שהם היו מחלקים...

אז בזמנו, התבטא ויטנברג על הגביר ברוידא ואמר: יכול להיות שהוא נותן צדקה יותר ממני, אבל אני אקבל שכר יותר ממנו, זה היה משפט לא מוכן, אם הוא נותן צדקה יותר ממך, למה שתקבל שכר יותר ממנו????

והסביר הגביר ויטנברג את כוונתו, ואמר: הגביר ברוידא, הוא כמו שאומרים בזמנינו, לארג', רק באים אליו לאסוף צדקה, וכבר הוא פותח את הארנק בשמחה, ואם מבקשים 100 מקבלים 200, הנתנה באה לו בקלות.

אבל אני, אני רק רואה את גבאי הצדקה ממרחק, אני מתחיל לקבל רעידות בכל הגוף... ואני מתמלא

שהשכר שתקבל הוא הרבה יותר מהממוצע...

איי, איי, איזה פשט!!! אין, אין דברים כאלה!!! אומרת התורה: "והיה עקב תשמעון ושמרתם ועשיתם" בלשון רבים, כיון שבעשיית המצוה כולם שווים, אתה יכול לראות שני אנשים שהגיעו לתפילת שחרית ונראים אותו דבר.

אבל השכר שלהם הוא רחוק אחד מהשני כרחוק מזרח ממערב, אינו דומה אחד שהמיטה פלטה אותו: "חלא'ם, כמה אתה יכול לישון" והוא אומר לעצמו, טוב אני לא יכול להמשיך לישון, אני אבוא לתפילה מוקדם, סוג של ברירת מחדל...

לאדם שעד 2:00 בלילה היה ער עם הילד שלו שקדח מחום, או שלמד עד 2:00 בלילה, והגיע לתפילה מוקדם, ואפילו שהוא עייף גמור... הוא לא ויתר, התאמץ וקם.

השכר שלהם הוא שונה מאוד, ולכן כאשר התורה מדברת על עשיית המצוה, התורה אומרת לישון רבים כיון

בפחד!!! וואי, וואי, הלך עלי!!! הם הולכים לרושש אותי, וכשהם עולים במדרגות של הבית שלי, באותו זמן, עוד משהו עלה איתם... הדופק שלי 😊

ואיך שהם נוקשים, אני מרגיש פיצוצים, כאילו דופקים לי על הראש עם פטיש 5 קילו, ואז אני פותח להם את הדלת בידיים רועדות, בקושי אני עומד על הרגליים, ואני שומע אותם מבקשים צדקה, אני מרגיש שזהו, אני לא עומד בלחץ הזה...

ואני מביא להם צדקה, כשהלב שלי שבור לרסיסים על כך שהנה, כל העושר שלי יורד למיזון, וכמוכן, שהכל בדמיון, כיון שמי שנותן צדקה מרויח שבורא עולם משפיע עליו הרבה יותר ממה שהוא חולם, וכיון שיש לי את כל הקשיים האלה, ואעפ"כ אני נותן צדקה, זו סיבה שאני אקבל על זה הרבה יותר שכר ממנו.

וזה מה שאומר התנא באבות: "לפום צערא אגרא" כגודל הצער כן גודל השכר, ככל שהנסיון לעשות את המצוה היה לך יותר קשה, תדע לך,

כיבוד הורים, זו לא מצוה ששייכת לגילאים הצעירים בלבד, ממש לא!!! ככל שהגיל עולה האתגרים הרבה יותר מורכבים.

אם בורא עולם זיכה אותך להורים, תשמח שאתה יכול לקיים את מצות כיבוד הורים!!! שזה ממש כקמיע להצלחה, לרפואה ולישועה.

סיפר הרב גרוסמן ממגדל העמק: על אדם שישב אצלו במשרד וכולו בוכה, על מה??? על כך שהוא ניצול שואה, שבנה את חייו כאן במסירות נפש, ונולד לו בן ששלח אותו לפנימיה, והבן הזה איך שהוא גדל הוא ניתק קשר עם אביו לגמרי, ולמה??? כיון שהוא כועס עליו, למה הוא שלח אותו לפנימייה???

אבל לא היתה לי אפשרות אחרת לדאוג לו, אמר האב בעצבות, ולכן עשיתי את זה, וגם אמרו לי ששם יהיה לו הכי טוב, והיום, הוא גם רחוק מתורה ומצוות, וגם רחוק ממני... ואני לא מסוגל לחשוב שאני מנותק ממנו, תבין כבוד הרב, הוא הבן היחיד שיש לי...

שכולם שוים בעשיית המצוה, אבל בשכר, השכר הוא שונה, כיון שכל אחד והנסיגות שלו, כל אחד והקשיים שלו, ולכן התורה מדברת על השכר בלשון יחיד, כיון שכל אחד והתלוש משכורת שלו.

לפעמים, אנחנו נתקלים בקשיים, בכל מיני מפריעים, צריך לתלות מגנט על המקרר עם האותיות "ל.צ.א" לפום צערא אנרא, תדע לך, בורא עולם, בתוך כל הקושי הזה שהוא נותן לך, הסיפור האמיתי של כל הקושי הוא, שבורא עולם רוצה לשלם לך שכר רציני... ולכן הוא נותן לך את הקושי, אל תיבהל!!! זה רק לטובתך!!!

מושיקו או הרב גרוסמן???

בתקופה של החופשה, שהילדים והבחורים נמצאים בבית, הדבר שמאוד מצריך תשומת לב, והאמת, שלא רק עכשיו, אלא זה עניין ששייך למושך כל השנה, אבל בימים האלה צריך לשים על זה דגש במיוחד, זו מצות כיבוד הורים.

ודיבר איתי, ואמר לעובד שלו: הלו, אתה לא נורמלי, זה הרב גרוסמן!!! אני הייתי אצלו לפני יומיים באיזה עניין.

הוא נתן לו את הטלפון, ועכשיו הוא כבר דיבר אחרת, ביקשתי ממנו שאני רוצה שיבוא אלי למשרד עכשיו, כי זה עניין שלא מובל דיחוי.

הבוס שהיה אחד התלמידים שלי, אישר לו לבוא אלי על חשבון העבודה.

הוא הגיע למגדל העמק, ונכנס למשרד, כן כבוד הרב, מה אני יכול לעזור??? הקראתי לו את הפסוק מהפרשה הקודמת: "כָּבֹד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ" [ואתחנן ה' ט"ז]

יש לציין שהוא הבין מיד לאן אני חותר, ואמר לי: אבא הוא אחד שנותן לבנו, אבל אבא שלי זרק אותי לקרשים... לא דאג לי לכלום!!! שלח אותי לפנימייה ושכח ממני... וכי אני צריך לכבד אבא כזה?!

כששומעים כזה דבר מילד, הלב נשבר לרסיסים, ואני לא נכנס לשאלה מה

שאלתי אותו: מה אתה מצפה שאני אעשה???? הוא ענה לי: שהרב ידבר אתו, אני??? שאל הרב, למה שהוא ישמע לי???? אמר אותו אדם לרב כיון שבזמן האחרון הוא התחיל להתקרב לדת, וכאשר הוא ישמע שאתה מזמין אותו, הוא יבוא, יש לו כבוד לרבנים.

מספר הרב גרוסמן: לקחתי ממנו את מספר הפלאפון של הבן שלו והתקשרתי אליו, טוּוּוּוּ, טוּוּוּוּ, טוּוּוּוּ, הלו שלום!!!! מי זה???? שלום, מדבר הרב גרוסמן ממגדל העמק, נו מי זה מסתלבט על הבוקר, מי זה מושיקו???? מה נראה לך שאני תמים...

הלו!!! זה אני הרב גרוסמן, אמרתי לו, אבל הוא לא האמין, ושוב שאל: מי זה דודו מהמכולת???? תפסיק לצחוק עלי אני לא תמים שאאמין לך שאתה הרב גרוסמן...

הבוס שלו, רק שמע שהוא אומר הרב גרוסמן, אמר לו: מה אמרת???? זה הרב גרוסמן??? תביא, תביא את הטלפון, הוא לקח ממנו את הטלפון

ב"כמה הם נתנו ליי"י?? ממש לא!!!
 כיבוד הורים צריך לקיים כי כנראה עולם
 ציוה אותך, וזה הציווי "כאשר צוך ה'
 אלוקיך" אל תעשה את זה, כי אתה
 מבין שצריך שתהיה לך הכרת הטוב
 על כל מה שגידלו אותך, כיון שאם
 זאת הסיבה, אז אם זה אבא שאתה
 חושב שלא נתן לך מספיק, אז אתה לא
 אמור לכבד אותו.

לכן התורה אומרת כאן: תעשה,
 כאשר צוך... בסופו של הסיפור: האב
 והבן השלימו, והבן הזמין את האב
 שיבוא ויגור לידו, והוא ישלם עליו
 הכל...

והאמת שאם נתבונן, ידוע שלוחות
 הברית מחולקים לשניים, חמש
 הדברות שנמצאות בצד ימין אלו הן
 הדברות של בין אדם למקום, וחמש
 הדברות שנמצאות בצד שמאל אלו הן
 הדברות של בין אדם לחבירו.

הדבר המעניין הוא, שאם ישאלו כל
 אדם: איפה לשים את הדיברה של
 "כבד את אביך ואת אמך" הוא יאמר
 לך: צריך לשים את זה בצד של בין
 אדם לחבירו, כיון שההורים גדלו

היה??? ומה לא היה??? מי צודק???
 ומי לא??? עצם הסיטואציה הזו, היא
 כואבת עד כדי דמעות.

אומר הרב גרוסמן: היה כמה שניות
 של שקט, ואז פתחתי לו את פירושו
 של ה"משך חכמה" על התורה,
 ששואל על הפסוק הזה: מה העניין
 שהתורה כאן אומרת: "כאשר צוך ה'
 אלוקיך" מהו הדגש הזה??? ומדוע
 דווקא פה???

ותירץ תירוץ מדהים, ששווה
 מיליארדים!!! אומר ה"משך חכמה":
 איפה נצטוונו בכיבוד הורים???

במרה, ואם נתבונן במרה, הילדים לא
 היו צריכים את ההורים לשום דבר,
 כיון שאוכל ירד להם מהשמים בצורת
 מן, מים היה להם מהבאר, ענני הכבוד
 כיבסו וגיהצו להם את הבגדים.

במצב כזה, הייתי אומר: תשמע,
 ההורים לא עושים פה כלום!!! למה
 לכבד אותם??? אבל אתה רואה
 שהתורה דווקא במרה מצווה על כיבוד
 הורים, ללמדך, שכיבוד הורים לא תלוי
 ב"כמה הם עשו בשבילי"? או

לא כל כך ברור, אכלנו אותך מרוב מתיקות, והשתדלנו להבין מה אתה רוצה, אפילו שלא דיברת ברור והכל נעשה בסבלנות ובאהבה.

איי, איי, איי, יש אימרה בעולם: שהורים יכולים לגדל עשרה ילדים, אבל עשרה ילדים לא יכולים לטפל בהורה אחד, אני לא יודע מה המקור של האימרה הזו, אבל מה שבטוח שהתורה דורשת מאיתנו, שנקדיש לזה יותר מאמץ, יותר זמן, והתורה מבטיחה לנו: "למען יאריכון ימך" לא מפסידים זמן מכבוד הורים!!! כיון שיוסיפו לך חיים!!! ויהיה לך עוד הרבה זמן...

ולסיום: אדם הגיע לרב ושאל, האם הוא חייב ללכת לבקר את אביו שמאוד רוצה שהוא יבקר אותו, והוא לא מוכן לשלם לו מונית, כיון שהוא גר בקצה השני של העיר, והרי ידוע, שכבוד אב משל אב??? [שכבוד אב הוא מהכסף של האב]

אמר לו הרב תשובה שנהנית: ללכת ברגל זה לא עולה לך כלום, אלא מה, יותר נוח לך ללכת במונית, הנוחות הזו,

אותך, נתנו לך, דאגו לך, ולכן אתה צריך להחזיר להם הכרת הטוב וגם לטפל בהם כשהם צריכים.

אבל התורה שמה את הדיברה הזו בצד של בין אדם למקום, ולמה???

התורה באה לומר לך: שתקיים את מצות כיבוד אב ואם, לא בגלל שאתה מבין, אלא בגלל שה' ציוה!!! ולכן זה לא כל כך משנה מהי התנהגות ההורים כלפי החיוב של הילדים לכבדם.

ישנו מסמך מאוד מרגש שאבא סיעודי כותב לבן שלו:

"אל תכעס עלי, אם הערתי אותך באמצע הלילה, כיון שכאשר אתה היית ילד והערתי אותנו באמצע הלילה, חיבקנו אותך ושיחקנו איתך.

אל תכעס עלי, אם נופל לי קצת מהאוכל על הבגדים... כיון שגם אתה כאשר היית ילד ולכלכת את הבגדים, חיבקנו אותך והחלפנו לך, והכל מתוך אהבה אמיתית.

אל תכעס עלי, אם אני מדבר לא ברור, כיון שגם אתה כאשר היית קטן, דיברת

החטאים, הרי אנחנו מצפים שלא יהיו
שום חטאים????

ותירץ על פי משל שהביא ה"מגיד
מדובנא": במשל לעשיר שבנה בית
מדהים עם כל הפאר וההדר, עם כל
השכלולים האפשריים, דברים שלא
רואים כל יום, והכל בטוב טעם ודעת,
ואחרי שהכל היה מוכן, הוא ביקש
לאבזר את כל הבית בכלי מטבח,
מוצרי ניקיון, במכשירי חשמל,
איכותיים, וכשהזמין מכשירי חשמל,
הוא ביקש שיקנו גם שואב אבק.

שאלו אותו: הרי הבית פה ממוזג,
חלונות סגורים, ואין שום כניסה של
אבק... ולמה אתה צריך שואב
אבק???

ענה להם: אתם צודקים שהבית עצמו
כשהוא סגור לא צריך שום שואב אבק,
אבל הבית הרי ישמש לנכנסים
ויוצאים, יבואו וילכו ויביאו עמם אבק
ולכלוך, הדלת תיפתח בבואם ובצאתם,
והאבק יחדור דרכם פנימה.

כך ברא הקב"ה את האדם כמעון נאה,
שזה הגוף, והזהירו לשמור על הפתחים

היא לא קשורה לכיבוד הורים שאתה
חייב בו.

לאורך כל ההיסטוריה, רואים בחוש
שמי שמכבד הורים רק מרויח!!! כיון
שהילדים שלו רואים איך הוא מתנהג
להורים שלו, והם יתנהגו אליו אותו
הדבר, מה שאדם עושה לעצמו הוא
עושה, וגם אם זה קשה, שווה כיון
שהרווח הוא עצום!!! זה שווה כל
מאמץ.

למה צריך שואב אבק???

"וְהָיָה עֶקֶב תִּשְׁמְעוּן" [ז' י"ב]

אומר רש"י: אלו מצוות קלות שאדם
דש בעקביו.

רש"י יוצא מנקודת הנחה שיש מצוות
שאדם עובר עליהם, שאל אבי מורי
שליט"א: הרי בורא עולם ברא את
האדם שיהיה ישר, ויש לצפות שלא
יעשה שום חטאים, וגם למה לקבוע
את יום כיפור, שיהיה בו כפרה על

למי מזיקה עין רעה???

"וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּנּוּ כָּל חֲלִי" [ז' ט"ו]

הגמרא מביאה: שרב דורש על הפסוק הזה, שמדבר על העין רעה, שאת זה בורא עולם יסיר ממי ששומע בקולו והולך בדרכיו.

ורשיי שם מפרש: "כל חוליי" הכוונה, דבר שכל החוליין תלויין בו, וזה חולי העין.

הגמרא שם מספרת: שרב בדק והגיע למסקנא: שמתוך 100 אנשים שמתים, 99 מהם מתים מעין רעה.

הלז!!!! לא לרוץ לעשות "חמשות" ולתלות עיניים של דג... ☺ ממש לא לזו הכוונה!!! תשמעו פשט, מי שיש לו את הפשט הזה בכיס, הוא אחד מעשירי תבל, הוא מיליארדר אמיתי, יש מיליארדרים מזוייפים... שיש להם רק אוסף ניירות צבעוניים עם תמונות של כל מיני אנשים... [למי שלא הבין: שטרות] אם אין להם תורה, אין להם כלוםססס!!!! כן, כן, אני חוזר: מי שאין לו תורה, מי שלא נהנה מפשט

שזה "הפה" מה לאכול, ומה לדבר, ועל "האזניים" שישים לב מה הוא שומע, ועל "העיניים" שישים לב מה הוא רואה.

הם הפתחים שדרכם נכנס כל המידע, וטבעי הדבר שדרכם נכנס גם אבק... גם דברים אחרים שאינם טובים, גם לשון הרע, גם רכילות, גם אוכל לא תמיד הכי רצוי, גם מראות לא תמיד רצויים, ולכן צריך יום אחד בשנה, שינקא את כל האבק שנכנס מבחוץ...

אבל כל זה יכול לעזור דווקא כאשר החלונות תמיד סגורים, אבל אם החלונות פתוחים, ויש סערה בחוץ... אזי גם כמה שזאבי אבק לא יוכלו לעשות את העבודה... כיון שהאבק מצטבר על כל הרהיטים בשכבות שמאוד קשה להסיר על ידי שואב אבק, אלא צריך לשפשף עם סקוצ' וכולי האי ואולי.

אותו דבר, מי שלא שומר על הפתחים שיהיו סגורים, אזי הוא יצטרך כמה ימי כיפור לנקות את כל האבק שהצטבר...

איייי, איייי, אייי, לפעמים, אתה רואה אנשים כאלה, והדבר היחיד שיש לעשות זה לדומם מנוע, ופשוט לשבת ולרחם עליהם ולשאול: למה?? למה אתם מזיקים לעצמכם???

סיפור בלעדי לקוראי הגיליון "מקשיבים לקולך": סיפר לי אדם, שבעיר מגוריו בנו פרויקט חדש, ובנייתן של הדירות התעכבה מעבר למצופה, והיתה הרבה עוגמת נפש לרוכשים שאת חלקם הוא הכיר.

לאחר תקופה, הוא עבר שם באיזור, וראה שהתחילו להתאכלם הדירות, הוא ממש שמח באותו יום, עד כדי כך שאשתו שאלה אותו באותו יום: הלו!!! אתה נראה זורח מתמיד, מה קרה???

לשמחה זו מה עושה???

והוא סיפר לה: שהוא ראה שהתחילו לאכלם את הדירות בפרוייקט החדש, ולכן, הוא שמח בשבילם.

איך ששמעתי את הסיפור הזה, אמרתי לעצמי, תראה איזה יופי, הוא לא קשור לשם, הוא לא קנה שם דירה,

בסוגיא, מפשט במאמר חז"ל, לא יודע מה זו שמחה, לא יודע מה זו הנאה אמיתית.

אומר ר' שלום משאש זצ"ל: עין רעה שהגמרא אומרת, אין הכוונה ש 99 מתו בגלל שעשו להם עין רעה, אלא, הכוונה ש 99 מתים בגלל שלהם יש עין רעה, הם לא יכולים לפרגן לשני, וכשהשני קונה דירה או קונה רכב, במקום שהם ישמחו איתו, הם אוכלים את הלב למה?? למה הוא קנה?? מאיפה יש לו את היכולת לקנות?? וכך במקום לשמוח שבורא עולם נתן לו, הם אוכלים את הלב... ואז מה קורה?! פשוט מאוד: מי שאוכל את הלב, אחר כך יש לו בעיות עם הלב...

הכעס והקנאה זה הורס כל חלקה טובה, וגם הורס את הבריאות, ולכן הם מתים, למה?? כי יש להם עין רעה.

יוצא מכך: שמי שיש לו עין רעה, וקשה לו ליהנות כשחבירו מצליח ומתקדם, הוא זה שניזוק ראשון מעצמו, כמו שאומרים העולם: גול עצמי...

אחרי הרצאה בשבוע שעבר שדיברתי על חשיבות העין טובה, ניגש אלי אדם וסיפר לי שבנו התקשר אליו, וסיפר לו שבפנימיה בישיבתו, חברו לחדר שבר לו מכשיר חשמלי, והוא שאל אותו: אבא, כמה להגיד לו שישלם???

אותו אדם בירר איך זה קרה, והתברר, שזה ממש היה בטעות... שבינינו, אף אחד לא מלאך, ולכל אחד יכול לקרות מידי פעם שנופל או נשבר משהו, ולכן, כמו שלעצמך אתה סולח ואומר "שטויות, זה יכול לקרות" אותו דבר, גם כשזה קורה לשני מותר לך לגלות הבנה ולסלוח לו.

אותו אדם אמר לעצמו, אני רוצה ללמד את הבן שלי שני דברים: דבר ראשון, שזה יכול לקרות לכל אחד, וכמו שאנחנו לא היינו רוצים שילכו איתנו במידה של "יקוב הדין את החר", כך גם אנחנו לא צריכים להתנהג כך.

ודבר שני, שירגיש את השני, שירגיש את הזולת, והחבר שנשבר לו, מסכן, הוא לא עשה את זה בכוונה, אם תפיל עליו גם את התשלום הוא בכלל ירגיש לא טוב מזה.

לא הוא וגם לא הבן שלו, אבל בזכות שיש לו עין טובה הוא רק מרויח מזה.

סיפור דומה: על אדם שראה שחבירו נכנס לדירה חדשה, ואמר לו: אני שמח בשבילך, ושתדע לך, שהשמחה שלי יותר גדולה מהשמחה שלך.

למה???. התפלא חבירו, איך יכול להיות שאתה שמח יותר ממני???. הרי הדירה החדשה היא שלי???

אמר לו חבירו: שנינו שמחים, אבל אתה גם קצת דואג, כיון שלך יש לשלם משכנתא, יש לך חובות שלקחת לקניית הדירה הזו, ואילו אני, השמחה שלי היא שלימה, כיון שלי אין שום חובות על הדירה הזו.

ידע כל אב ותדע כל אם, שאם אתם מתנהגים בעין טובה, המרויחים הראשונים זה אתם!!! והמרויחים השניים זה הילדים שלכם!!! שאתם מלמדים אותם להיות אנשים טובים, מלמדים אותם שמותר לזותר, וזה לא סתם מלמדים אותם, אלא זה כולל עבודה מעשית... שזה החלק העיקרי, לראות איך מיישמים את זה בשטח.

פצצה שעלולה להתפוצץ כל רגע

"וְלֹא תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל בֵּיתְךָ" [ז']
כ"ו]

סיפר אבי מורי שליט"א: על ר' אליהו לופיאן זצ"ל, שאירח אצלו את ידידו הרב קרויזנר והזמינו לישון אצלו, היה זה בשנת תש"ח.

הוא קם בבוקר מוקדם, והוא רואה את הרב אליהו לופיאן זצ"ל שעומד ליד החלון ומדבר אל עצמו בלחישה, כדי לא להעיר את האורח משנתו, וחוזר על הפסוק "ולא תביא תועבה אל ביתך" הרבה פעמים. האורח לא הבין מה פשר הדבר, הוא קם וניגש לרב, ושאל את הרב: מה העניין שהרב חוזר על הפסוק הזה הרבה פעמים???

ענה לו ר' אליהו לופיאן זצ"ל: שכיון שעוד מעט אנחנו הולכים להתפלל בישיבה, ובני הישיבה מכבדים אותי בהיכנסי להיכל הישיבה, ועומדים כולם לכבודי, ולא רק זה, אלא גם ממתנים לי לקריאת שמע ולשמונה עשרה, ואם כן, יש לחשוש שלא תיפול

ולכן הוא אמר לכן שלו שיוותר, והוא מדגיש לי, לא שאני איזה טייקון שהכסף נופל לי מהכיסים, ממש לא, אבל היה חשוב לי ללמד את הבן שלי לימוד לחיים: שגם אם מגיע לך, מותר לך לוותר...

הבן אמר לבחור שהוא מוותר לו, וסיפר שזה גרם לו הרגשה מאוד טובה, גם לו וגם לבחור שויתרו לו.

לפעמים, אנחנו יכולים לגרום הרגשה טובה לשני ככלום, פשוט לפקוח את העיניים.

שלמה המלך אומר במשלי: "טוב עין הוא יבְרָךְ" [משלי כ"ב ט'] מי שיש לו עין טובה הוא מתברך.

מה הקשר בין תפילין ומזוזות
לחינוך???

"וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יְדְכֶם
וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: {יט}
וְלַמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְכֶם וּבְלִכְתּוֹתְכֶם
בְּדַרְכְּכֶם וּבְשֹׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם: {כ}
וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בְּיִתְכֶם
וּבְשַׁעְרֵיכֶם" [יא י"ח י"ט כ"]

לאדמו"ר מבעלז הגיע יהודי עם בנו
הקטן וביקש ברכה, אבל בנו היה נראה
מתל"צ [מתלהב צעיר] סוג של
"מתפתח" עם כיפה קטנה וכל הלבוש
שלו צעקני... שאל אותו האדמו"ר:
תגיד לי, האם זה הבן שלך?? ענה
האב: כן.

אחרי כמה דקות הוא שוב פנה אליו
ושאל: תגיד, האם זה הבן שלך??
אותו אדם לא היה טיפש, והבין מיד
למה הרב שואל אותו אם זה הבן שלו,
וענה לרב: הרב, מה לעשות, הדור של
היום זה לא הדור שלנו, היום, הכל
השתנה... הרבה דברים השתנו גם

גאון בליבי, ואפילו שזו לא גאון
ממש, מכל מקום יש לחשוש לגבהות
הלב, וידוע שתועבת ה' כל גבה לב.

כוונת המילים "כל גבה לב" היא
אפילו לאדם שנושא תפקיד מסוים,
ומתוקף תפקידו הוא לא יכול להתנהג
אחרת, אמנם, ישנם מקרים שעליהם
נאמר בדיוק הפוך: "ויגבה ליבו בדרכי
ה' ", אבל מכל מקום, אני חושש שלא
תתערב לי גבהות שלא נצרכת.
פנה האורח לרב ושאל אותו: הרב,
אנחנו בגיל שלנו מה שייך גבהות???

אמר לו ר' אליה לופיאן זצ"ל: [נדאי
ו[נדאי, משל למה הדבר דומה: לפצצה
גדולה שמונחת מתחת לאולם גדול,
ועברו לידה אלפי אנשים ולא
התפוצצה, האם לא צריך לחשוש
שהיא תתפוצץ במשך הזמן?? זה
שעברו לידה הרבה אנשים, זה לא
מוריד ממנה את הסכנה.

גם כאן, גבהות הלב, זה סוג של
פצצה... שאנחנו כל החיים בורחים
ממנה, וצריך לדעת להיזהר ממנה בכל
גיל, כי אם לא נזהרים, עלולים ליפול
לוה, ובכל זמן זה עלול להתפוצץ.

500 שנה זה לא ישתנה, לא הכתב ולא הדיו, הכל צריך להיות אותו הדבר.

אומרת התורה: אני שמה לך את מצוות חינוך הבנים כאמצע בין מצות תפילין למצות מזוזה, כדי שתבין, שכמו שאתה מבין שבתפילין ומזוזות אין מה לשנות, וגם אם אתה חולם שהדור התקדם, זה חייב להיות אותו דבר, כך גם בחינוך הבנים, החינוך חייב להיות חינוך לאותם ערכים, בלי שינויים...

ולא משנה אם הדור שומע מוזיקה בפטיפון, או בקלטת, או בדיסק, החינוך לא משתנה בשום פנים ואופן. לצערנו, לא כולם מבינים את זה, ולפעמים אנחנו נותנים יותר מידי דגש לעטיפה החיצונית, ופחות לתוכן הפנימי.

החפץ חיים זצ"ל בשמירת הלשון, שער התורה, מדבר על המשל הידוע של "השועל והדגים" איך שהשועל בא לדג ואמר לו: אולי תעלה איתנו ליבשה, אמר לו הדג: אתה זה שאומרים עליך שאתה פיקח

הלבוש גם הדיבור, ולכן הוא נראה ככה.

אמר לו האדמו"ר מבעלו זצ"ל: ב"קריאת שמע" התורה כותבת את מצוות חינוך הבנים בין מצות תפילין לבין מצות כתיבת מזוזה, ולכאורה, מה העניין שהתורה שמה את מצות חינוך הבנים דווקא ביניהם???

התשובה היא: משום, שכמו שבמצות תפילין ומזוזות כל אחד מבין שאין פה מה לשנות, אם יבוא סופר סת"ם [סת"ם ראשי תיבות של ספרי תורה, תפילין, מזוזות] ויגיד לנו: וואי, וואי, יש לי פונט [סוג כתב] חדש לספר תורה, פונט מדהים!!! מיד יגלגלו אותו מכל המדרגות... הלו!!! מה זה נראה לך פה, תחרות גרפיקה???

אותו דבר: אם יבוא סופר סת"ם ויאמר: יש לי צבע חדש לאותיות ספר התורה משהו טורקיז מהמם, לא יעיפו אותו, אלא יטיסו אותו משם, כמה שיותר מהר... כיון שיש כללים, יש הלכות מאוד ברורות, על ידי מה לכתוב, באיזו צורה לכתוב, וגם עוד

יודע, שלא מדובר פה בריקוד, לא מדובר פה בשמחה יתירה, אלא מדובר כאן בסך הכל בפרפורי גמיסה...

הגמרא באה ללמד אותנו: תדע לך, האושר האמיתי, החיים האמיתיים, השמחה והאושר אל תחפש אותם מחוץ למים, זה נמצא רק אצל מי שדבוק בתורה, שם נמצא הכל, אבל מחוץ למים, גם אם זה נראה שהוא רוקד, גם אם זה נראה שהוא שמח ועליו, זה בסך הכל פרפורי גמיסה.

שבחיות???? אחרי הצעה כזו מתברר שאתה הח'מר של החיות... כיון שכאשר אני נמצא במקום חיותי אני מתיירא שלא יהרגו אותי, כל שבן כאשר אני אצא בחוץ ליבשה, אני אמות שם!!! ואין לי שום סיכוי לחיות!!!

אומר ה"חפץ חיים": למה דווקא הביאו את המשל עם השועל והדגים????

אומר החפץ חיים זצ"ל: מי שמתבונן, כאשר מוציאים דג מהמים, הוא נראה קופץ, שמח ועירני, זה נראה שהוא רוקד קדצ'קה, אבל כל זה רק למתבונן מהצד, אבל מי שמבין בדגים

מעוניינים לזכות את הרבים???? זקוקים לישועות????

תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 20 חוברות להפצה

כתיבתם של חידושי התורה והפצתם מהוה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל מהמחלה

הגוראה [מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל]

חייגו כעת 052-7654865

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'
הילדה מוריה בת רחל תחי'
לינוי בת שירה תחי'
אלחנן בן לאה להצלחה בתורה ויראת שמים
אליהו בן סוליקה הי"ו
לזיווג הגון מרדכי ישראל בן שמחה הי"ו
לזיווג הגון

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א
ר' רחמים בן ריקה הי"ו
שולמית בת סוליקה תחי'
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'
ישראל עמר בן תמר הי"ו לזיווג הגון
לרפואת

לאה בת חסידה חסיבה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו
יעקב בן מז'ינה הי"ו דניס בת צביה תחי'
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה
ליבי בת שירה תחי'
להצלחת משפחת הרב משה דרעי שליט"א

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל
יעקב דוקרקר בן שרה ויחזקאל ז"ל

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל
פאני פריחה בת תמר ע"ה לבית אביטן

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
יפה בת סימי ע"ה לבית כהן

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
כהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

נקודות "מקשיבים" ברחבי הארץ

בני ברק: רמת אלחנן משפחת פריץ רחוב הרב זוננפלד 10 052-7684697

רמת אהרון משפחת גלינסקי רחוב הרב מורוצקין 8 03-6166107

שיכון ג' דפוס S.O.S שדרות הנציב 1 03-5568453

חדרה: משפחת אור 050-476-7700

פתח תקוה: דניאל 054-6765094

אשדוד: אביב מזוז 054-4885622

באר שבע: חנות העזר והמפתח רחוב קק"ל 126

נתיבות: נחלת יששכר 050-4166231 מערב נתיבות 054-6256939

נווה שרון 052-7125697

ביתר עילית: גבעה B רחוב הרב שך 42 053-3109393

בית שמש: רמה א' 054-8433859

רחובות: 052-7617667

אופקים: שפע ברכת השם בקופה הראשית, מחסני השוק בקופה הראשית

במשרד הראשי של מרכז תבונות רחוב ר' אלעזר אבוחצירא 316

הגיליון בעלות סמלית של 3 ש"ח
מעוניין להצטרף להפצה הגדולה???

התקשר עכשיו 052-7654865

לשמיעת השיעור כל יום בשידור ישיר

וכן לשמיעת כל שיעורי הרב

0733-71-81-57